

Lärkan - ett exempel på en kommuns handlande

I förra veckan kunde man i SST läsa att Lärkan skall stängas och där med basta. De protester som dykt upp har inte påverkat situationen en millimeter. Fritidsnämndens förslag kommer inte att ändras av fullmäktige, för man litar på att nämnden gjort sitt bästa. Detta visar bara hur svårt det är för gemene man att bli hörd i den demokratiska beslutsprocessen. För att påverka ett förslag som detta måste man yttra sig innan nämnden gör sitt beslut, men innan dess nämns förslaget bara inom lyckta dörrar. När nämnden gjort sitt beslut har man tydligen gått igenom frågan tillräckligt. Nu kan man naturligtvis säga att gemene man inte är insatt i de ekonomiska problem det är frågan om och det ligger naturligtvis mycket i det. Men hur ligger det till med nämndens insyn i verksamhetens andra värden? Vad vet man egentligen om ungdomarnas inställningar och värderingar? Bryr man sig över huvud taget om hur det fungerar och vad skattebetalarna får för pengarna? Nu tror jag inte att just fritidsnämnden är ett speciellt dåligt organ i kommunen. Tvärt om, Lärkan är ett typexempel på hur det fungerar i en kommun, vilken som helst. Vad jag är mest besviken på är de små ansträngningar man gör för att övervinna klyftan mellan politikern och gemene man. Politikern ser allt i stort, ibland allt för stort, den lilla figuren som skall leva i detta stora syns inte, om han inte vinkar alldeles förskräckligt mycket.

För att återgå till den lilla Lärkan framställdes den i förra veckans artikel som en mycket dyr och liten verksamhet som man dragits med väldigt länge. Det nämndes att det var fint de första åren men antalet medlemmar bara blev det halva, det skall vara 520. Vidare påstås att driften varit en kvarts miljon per år. Det får stå för det sista året då man utnämnt Lärkan till en vanlig fritidsgård. Tidigare var Lärkan blott ett experiment och kostade inte tillnärmelsevis så mycket.

Vad fick man då ut av detta experiment? Ja, just ingenting. Annars skulle man väl inte låta Lärkan bli som en vanlig fritidsgård. Såvida man inte hade andra avsikter förstås. Men när nu Lärkan kostade så litet i början och ändå var så populärt borde man väl få ut något av det. Åtmistone att det inte är kostnaden som avgör kvaliteten. Ingalunda. Kostnaden för fritidsgårdarna har rasat i höjden. Genom att ta bort en av dem låter man kostnaden fortsätta att stiga. Man undersöker inte alls möjligheten att hejda denna stegring - undersöker inte vad man betalar för. Bryr sig inte om vem som drabbas av indragningar. De åtgärder man gjort ger bara sken av sparsamhet.

Den prestige som råder i dagens kommunalpolitik borde vara den första utgiftsposten att stryka på budgeten.

Per Alm